

అనుబంధం

లేపేటలో కొత్తగా దిగిన జంట సుబ్బలక్ష్మి, సుబ్బారావు. ఇద్దరూ చిలకాగోరింకల్లా కాపురం చేసుకుంటున్నారు. సుబ్బారావుకి ఆఫీసు సైక్లలో కూడా సుబ్బలక్ష్మి దర్శనమిస్తూ ఊరిస్తుంటుంది. ఇక సుబ్బలక్ష్మి ఇంట్లో ఒంటరిగా పువ్వుతపేపూ సుబ్బారావు చేపే చిలిపి పమలసు తల్చుకుంటూ మధురోవాల్లో తేలియాడుతూ వుంటుంది!

'నివాసుకవనితి పండక్కి అల్లుడీ, కూతురీ తమ వద్దకు వచ్చి తమ గృహాన్ని సాననం చేయవలసినద'న్న మామగారి విన్నపాన్ని మన్నించి, భార్యతో అత్తగారింట్టికి వారి మర్యాదలందుకోడానికి బయలుదేరారు సుబ్బారావు.

ముందుగానే రిజర్వేషన్ చేసుకోవడంవల్ల ఇబ్బంది లేకుండా రైల్వేకి జొరబడ్డారు భార్యభర్తలు. ఒకరిని విడిచి ఒకరు పుద్గలేవంత "ఇది"గా అంటుకుని కూర్చున్నారు. బోగీలో అందరూ ఏద్రపోతున్నా ఏళ్ళు మాత్రం చిలిపి ఊసుల్లో, కొంటే చేష్టల్లో మునిగి పోయారు. 'పెళ్లయిన కొత్తలో మేమూ ఇంటేలేవోయ్' అన్నట్లుగా ముపిముపిగా నవ్వుకున్నారు వయసుమళ్ళిన వాళ్ళు. 'ఈ మధుర క్షణాలు మనకెప్పుడు రానున్నాయో'నని ఆశాంతిగా ఏద్రపట్టక అటూ ఇటూ దొర్లుతున్నారు దొంగవాటుగా ఏళ్ళనే గమనిస్తున్న కుర్రకారు.

'నివండి! మిమ్మల్ని వదలి ఒక్క క్షణం కూడా బ్రతకలేవండి' గుసగుసగా అంది సుబ్బలక్ష్మి.

'వా ప్రాణం పోయినావరే నిన్ను విడిచి వేమండలేను' ఆనేకంగా అంటూ ఆమె చేయిని నొక్కాడు.

ఏళ్ళందరితో నిమిత్తం లేకుండా రైలు తన మానవ తమ పరుగులు తీస్తూ వెడుతోంది. ఇంతలో 'ధణేల్' మంటూ పెద్ద చప్పుడు! రైలు ఒక్కసారిగా పెద్ద కుదుపుతో అటూ ఇటూ ఊగిపోయింది. రైలు పడిపోయిందేమోననే భ్రాంతి! బోగీలో ఎవరికి వాళ్ళు కంగారుగా ప్రాణభయంతో పరుగులు తీస్తున్నారు. రైలు ఆగింది. అంతా కలకలం! తలుపులు తీసుకుని, ఒక్కొక్కరు త్రోసుకుంటూ బయటకు దూకి బ్రతుకు జీవుడా అని ప్రాణాలరచేత పట్టుకొని పరుగులు తీయడం ప్రారంభించారు.

తుప్పల్లో అడ్డంగా పడి పరుగెడుతున్న సుబ్బలక్ష్మి ఆయాసంతో రొప్పతూ 'ఇక నా ప్రాణానికే ప్రమాదమూ లేదు' అనుకుంది. మరోవైపు క్రింద మీదా పడి పరుగెడుతున్న సుబ్బారావు అచ్చంగా ఇలాగే అనుకున్నాడు! అప్పుడు గుర్తొచ్చారు ఒకరికొకరు. గుర్తొచ్చినై వాళ్ళ ఊసులూ, బాసలూ. భర్త తనని ఆప హ్యించుకుంటాడేమోనని భార్య, భార్య తనని ఈనడిస్తుందేమోనని భర్త శంకిస్తూనే ఒకరినొకరు వెదుక్కుంటూ కలుసుకున్నారు.

'నివండి! మీరు లేకుండా వేమ...' కన్నీళ్ళతో, గొంతు పూడుకుపోగా అతన్ని అల్లుకుపోయింది సుబ్బలక్ష్మి! భార్య అమరాగానికి పరపతిస్తూ లోలోపలే ఆనందించాడు సుబ్బారావు భార్యను కౌగిట్లోకి తీసుకుంటూ! "అమ్మయ్య వన్నమమానించలేదు" తృప్తిగా మూలిగింది సుబ్బలక్ష్మి మనసు!

— కె.వి.కృష్ణయ్య

మరణశ్శుదంగం ఆఖింహారాటం రుద్రకేత్ర

యంకంపూరి
వీరేంద్రనాథ్

అక్షాం రాస్త్వన్న నీరియల్

వచ్చే సంచికలో...

8-12-89 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక